

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl samosoudkyní JUDr. Tat'ánou Hodaňovou ve věci

žalobkyně: **xxx**, narozená xxx
bytem xxx
zastoupená advokátem JUDr. xxx
sídlem xxx

proti
žalovanému: **xxx**
bytem xxx
zastoupený advokátkou JUDr. xxx
sídlem xxx

pro: vypořádání společného jmění manželů

takto:

I. Žaloba, aby ze společného jmění manželů xxx bylo do výlučného majetku žalobkyně přikázáno vozidlo xxx a účet č. xxx, aby do výlučného vlastnictví žalovaného byl přikázán účet žalovaného č. xxx a aby byl nařízen prodej pozemků v k. ú. xxx p. č. st. xxx a xxx, zapsaných na LV xxx pro obec a k. ú. xxx s tím, že z výtěžku se uhradí vnos žalobkyně 890 000 Kč a zbytek výtěžku se rozdělí mezi účastníky na půl, se zamítá.

II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému částku 133 947 Kč k rukám advokátky JUDr. xxx, advokátky se sídlem v xxx do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svým návrhem došlým soudu dne 29. 1. 2020 domáhala vypořádání společného jmění manželů tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. Svůj nárok odůvodnila tím, že žalobkyně a žalovaný byli manželé od 28. 9. 2013 do rozvodu dne 23. 9. 2019, kdy nabyl právní moci rozsudek Okresního soudu v Novém Jičíně sp.zn. xxx. Manželství se rozpadlo pro fyzické a slovní napadání ze strany žalovaného, neustálé konflikty včetně konfliktů před dětmi. Žalobkyně při řešení rozvodové situace byla pod vlivem zkušeností s rolí obětí domácího násilí ze strany žalovaného a neměla kapacity pro hledání řešení, které by vyhovovalo jak potřebě rychlého odchodu jí a dětí z domácnosti, tak potřebám majetkovým. Pro žalobkyni byl pobyt v domácnosti neudržitelný a zdraví ohrožující a musela po jednom pobytí od žalovaného utéct. Bohužel se v této osobní rozladě nechala zmanipulovat do situace pro ni zcela nevýhodné. Žalobkyni bylo žalovaným vysvětleno a zdůrazněno, že když byla na mateřské, tak nepracovala a dům patří žalovanému a ona má nárok jen na to, co do domu ze svého vložila z prodeje jejího vlastního bytu. Pokud se chce rozvést a nepřijít o děti, tak prý musí přistoupit na návrhy údajně společného právníka, kterého dokonce poprvé vyhledala žalobkyně na doporučení žalovaného. Zástupce, který měl sepsat pro obě strany listiny potřebné k rychlému rozvodu, bohužel pracoval pro žalovaného, což žalobkyně nevěděla. Došlo k uzavření dohody dle ust. § 738 o.z., dle níž měla žalobkyně dostat od žalovaného zcela nedostatečnou částku 927 000 Kč. Ovšem žalovaný nesplnil uzavřené dohody o dětech, dohoda o dětech tak nebyla schválena a rozvod dohodou nakonec neproběhl. K rozvodu došlo v září 2019 a byl ukončen jako rozvod sporný, tedy uzavřená majetková dohoda nenabude nikdy své účinnosti. Tato dohoda je navíc neplatná, když dle žalobkyně je poznamenána vadou omylem v nárocích žalobkyně, v ceně nemovitostí i v otázce role tehdejšího právního zástupce, kterého měla zástupkyně i za svého poradce, který však, jak se nakonec ukázalo, pracoval jen pro žalovaného, To již ovšem byla uvedena nevýhodná dohoda uzavřena. Ve skutečnost jsou potencionální nároky žalobkyně z vnosu do SJM a celkového vypořádání ze SJM nejméně dvojnásobné až trojnásobné. Lze tak uzavřít, že od rozvodu přes proběhlá jednání nedošlo k vypořádání majetku nabytého za trvání manželství a je třeba jej vypořádat. Dohoda je použitelná toliko jako důkaz o tvrzení, že účastníci neměli žádné dluhy. Dále žalobkyně uváděla, co za trvání manželství účastníci nabyli ze společných peněz, jaké měli úspory na účtech, a rovněž uplatnila svůj vnos na společný majetek. Upřesnila, že namítá zánik dohody o vypořádání společného jmění manželů ze dne 14. 12. 2018, neboť ze smyslu a účelu dohody o vypořádání jednoznačně vyplývá, že byla uzavřena jen a pouze pro účely nesporného rozvodu manželství. Jelikož však manželství účastníků řízení bylo nakonec vinou porušení dohody, právních předpisů a dobrých mravů ze strany žalovaného, rozvedeno ve sporném řízení, tak dohoda ze zákona zanikla. Dohoda rovněž zanikla pro následnou nemožnost splnění závazků v ní obsažených, jelikož nelze realizovat ujednání o péči a výživném nezletilých dětí. Tyto záležitosti byly upraveny soudně ve sporném opatrovnickém řízení. Stejně tak neměla žalobkyně zajištěno do rozvodu manželství bydlení, což dohoda předpokládala, jelikož v důsledku napadení žalovaným byla donucena opustit společnou domácnost. Dále žalobkyně namítala neplatnost dohody pro podstatný omyl na straně žalobkyně, jenž jednoznačně vyvolal svým lstivým a nemorálním jednáním žalovaný, žalobkyně jednala v důsledku omylu ohledně podstatné okolnosti, jelikož byla přesvědčena, že uzavírá dohodu o vypořádání společného jmění manželů pro účely nesporného rozvodu manželství. Tento se nakonec nerealizoval pro úmyslné protiprávní jednání žalovaného ze dne 29. 1. 2019. Z vlastního znění dohody je patrné, že byla vedle majetkových poměrů manželů řešena i otázka jejich bydlení, výživného a otázky péče o nezletilé děti, styku a výživného. Manželé v tomto duchu také o podmínkách uzavření dohody vzájemně jednali, tedy dohoda upravovala všechny rozhodné předpoklady pro tzv. nesporný rozvod manželství dle ust. 757 o.z., ačkoli to v ní není výslovně uvedeno. Navíc dohoda byla nakonec sepsána pouze v zájmu žalovaného, a to právním zástupcem Mgr. xxx. Pokud by žalobkyně věděla, že dohoda o vypořádání SJM není sepsána výlučně pro účely nesporného rozvodu, nikdy by jí neuzavřela. Tímto řešením totiž sledovala rychlé ukončení manželství. Omyl byl tak vyvolán žalovaným, který pravý smysl dohody lstí zastřel, vyvolal v žalobkyni dojem, že jedná poctivě, a žalobkyně v důvěře, že

platí princip poctivosti, dohodu akceptovala. Žalobkyně byla v době uzavření dohody ze strany žalovaného týrána a bita, žalovaný se na ní dopouštěl domácího násilí a této situace zneužil a předložil žalobkyni k uzavření dohodu, jejíž význam jí byl zatajen. Dohodu následně žalovaný porušil a vyvolal zbytečně spor o nezl. děti a výživné. Dohoda je dále neplatná, protože žalobkyně jednala pod vlivem bezprávné výhrůžky ze strany žalovaného. Žalobkyně byla k právnímu jednání přinucena žalovaným pod hrozbou tělesného a duševního násilí, přičemž s ohledem na skutečnost, že žalovaný se dopouštěl na žalobkyni domácího násilí, toto vyvolalo u ní důvodnou obavu a strach o tom, co bude následovat, pokud podmínky dohody o vypořádání SJM neakceptuje. Žalovaný vyhrožoval žalobkyni, že již neuvidí nezl. děti, že jí zničí atd., pokud se s ním nerozvede a neakceptuje podmínky sporné dohody. V takové situaci neměla žalobkyně ani jinou možnost než předloženou dohodu podepsat. Dohodu žalobkyně neuzavřela na základě své svobodné vůle, což je nutný předpoklad pro platnost právního jednání. Dohoda je rovněž neplatná pro rozpory s dobrými mravy, neboť byla uzavřena v době, kdy žalobkyně byla v tísní, byla obětí domácího násilí a akceptovala dohodu, která pro ní byla objektivně nevýhodná a naopak zvýhodňuje žalovaného. Lpění na platnosti dohody by vedlo k nepřiměřeným a nespravedlivým důsledkům. Obsah dohody, tj. je nastavení práv a povinností, je zjevně nespravedlivý. O to více, když se nerealizoval nesporný rozvod. Rozvrat manželství žalobkyně a žalovaného má jednoznačně původ v domácím násilí, jehož pachatelem žalovaný byl, což bylo prokázáno v řízení o rozvod manželství. Žalobkyně uzavřela dohodu s tím, že rozvod manželství proběhne poklidně a především, že žalovaný přestane páchat domácí násilí. To se však nestalo, a v průběhu ledna 2019 probíhaly v domácnosti účastníků řízení hádky, žalovaný ji vyhrožoval, že majetek jí nedá, že sebere děti, že si s žalobkyní může dělat, co chce. Vše vyvrcholilo 29. 1. 2019, kdy se žalovaný opil, kopal dcery do zadku, které žalobkyni telefonovali, ať si pro ně přijde. Žalovaný ihned po příjezdu do žalobkyně žduchal, odjel neznámo kam, pak přišel domů opilý, zakázal žalobkyni si cokoliv v domě vzít na jídlo, hodil po ní prázdný hrnec, chytil žalobkyni pod krkem a zakroutil jí rukou. Žalobkyně zavolala hlídku Policie ČR, kdy po jejím příjezdu se žalovaný uklidnil.

2. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby, neboť si účastníci již vzájemně vypořádali společné jmění manželů, a to uzavřením dohody o vypořádání společného jmění ze dne 14. 12. 2018 dle ust. § 738 o.z. Dohoda o vypořádání společného jmění manželů je platná a účinnosti nabyla zápisem do Katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu v xxx. Dohoda byla uzavřena řádně a platně, a to s poukazem na ust. § 6 o.z. o poctivém jednání, ust. § 7 o.z. o jednání v dobré víře a ust. § 574 o.z., kdy na právní jednání je třeba pohlížet spíše jako na platné než jako neplatné. Žalovaný nesouhlasil, že by příčina rozvratu manželství byla výlučně na straně žalovaného a že to byla žalobkyně, která byla fyzicky pobyta žalovaným. V odůvodnění rozsudku o rozvodu manželství je konstatováno, že hlavní příčinou rozvratu manželství je nesoulad povah a zájmů mezi manželky, který vedl k častým hádkám a konfliktům, které se stupňovaly s tím, že je to žalobkyně, která byla nevěrná a v důsledku toho u žalovaného došlo ke ztrátě důvěry a citového vztahu a v lednu 2019 žalobkyně odešla ze společné domácnosti. Rovněž je nutno podotknout, že rozsudkem o úpravě rodičovské zodpovědnosti k nezl. dětem bylo rozhodnuto tak, že nezl. děti byly svěřeny do střídavé péče účastníků. Žalovaný v rámci rozvodového řízení chtěl celou záležitost komplexně vyřešit a tudíž se obrátil na advokátní kancelář, kdy z této kanceláře byl pro oba účastníky připraven návrh na úpravu rodičovské zodpovědnosti, návrh na rozvod manželství a návrh dohody o vypořádání SJM dle ust. § 738 a násl. o.z. Žalobkyně byla seznámena s právním zástupcem Mgr. xxx, který jí zaslal příslušné listiny dne 7. 12. 2018 emailem, aby v případě jakýkoliv dotazů či připomínek, tyto byly zpracovány do předemtných dohod a dne 14. 12. 2018 účastníci, tedy žalobkyně a žalovaný, podepsali ověřeně dohodu o vypořádání společného jmění manželů. Žalobkyně měla dost času na to, aby celou záležitost zvážila, aby ji projednala a s Mgr. xxx s tím, že její tvrzení, že byla pod vlivem jakéhosi násilí, omezování, není pravdivé a dohodu podepsala, neboť skutečně odpovídala vzájemné dohodě a odpovídala skutečnosti, jakým způsobem byla prováděna stavba rodinného domu.

Účastníci tedy uzavřeli dohodu o vypořádání SJM dne 14. 12. 2018, na základě které měla obdržet žalobkyně vypořádací podíl v celkové výši 927 000 Kč, který jí měl být vyplacen ve dvou splátkách, a to ve splátce ve výši 500 000 Kč do 14 dnů od vyklizení rodinného domu a 427 000 Kč do dvou měsíců od zaplacení první splátky. S ohledem na právní názor žalovaného o platnosti dohody se zatím dále nevyjadřoval k vypořádání SJM. Následně bylo žalovaným doplněno, že není pravdou, že by dohoda o vypořádání SJM byla žalobkyní podepsána v omylu, že byla podepsána pod vlivem bezprávné výhrůžky ze strany žalovaného. Žalobkyně předmětnou dohodu uzavřela zcela svobodně, byla si vědoma uzavření této dohody. Žalovaný nesouhlasil se skutečností, že na žalobkyni činil domácí násilí, nezmiňoval se o tom ani rozsudek Okresního soudu v Novém Jičíně o rozvodu manželství ani opatrovnický rozsudek o úpravě rodičovské zodpovědnosti k nezl. dětem, které byly svěřeny do střídavé péče rodičů. Pokud by žalovaný páchal domácí násilí na žalobkyni, nemohly by mu být svěřeny do střídavé péče nezl. děti. Žalobkyně měla od právního zástupce k dispozici příslušné listiny od 7. 12. 2018, mohla mít i připomínky a následně dne 14. 12. 2018 žalobkyně tuto dohodu podepsala. Tedy není pravdivé tvrzení, že by žalobkyni bylo vyhrožováno, měla dost času na to, aby si věc náležitě rozmyslela. Dohoda o vypořádání společného jmění manželů je platná a účinná, a to s ohledem i na další kroky, které účastníci ve věci vedli. Předně je to skutečnost, že předmětná dohoda byla postoupena Katastrálnímu úřadu v xxx za účelem provedení vkladu práva z této dohody a Katastrální úřad provedl vklad vlastnického práva, a to svým zápisem ze dne 23. 4. 2020 s právními účinky vkladu práva ke dni 6. 3. 2020. Dále žalovaný v souladu s dohodou, a to bodu 7.2. byl žalobkyní vyzván, jednak emailem ze dne 15. 7. 2020, také doporučeným dopisem ze dne 15. 7. 2020, aby žalobkyni v souladu s dohodou zaplatil první splátku ve výši 500 000 Kč, což žalovaný učinil a žalobkyni částku 500 000 Kč uhradil dne 27. 7. 2020. Následně žalovaný dle bodu 7.1. písm. d) dohody uhradil žalobkyni druhou poslední splátku ve výši 427 000 Kč. Tímto právním jednáním, výzvou žalobkyně a zaplacením splátek žalovaným, oba účastníci jednoznačně vyjádřili i po právní moci rozsudku o rozvodu manželství opětovnou shodu, že byla uzavřena platně dohoda o vypořádání společného jmění manželů a došlo tedy k naplnění dohody vypořádání společného jmění manželů. Předmět sporu tedy odpadl.

3. V dané věci bylo vhodné a účelné v souladu s ust. § 152 odst. 2 o.s.ř. vyhlásit nejprve rozsudek o základu nároku žalobkyně, tj. zda je dle žalobkyně dohoda o vypořádání společného jmění manželů mezi účastníky neplatná a neúčinná, neboť tato otázka musí být vyřešena ještě před samotným vypořádáním společného majetku účastníků, a to i s ohledem na hospodárnost řízení, neboť základ nároku žalobkyně byl pojat rozsáhle a bylo by neekonomické pokračovat v samotném vypořádání SJM. Soud proto zprvu prováděl dokazování pouze ke skutečnostem týkající se platnosti a účinnosti dohody o vypořádání SJM.
4. Z provedeného dokazování má soud za prokázané, že účastníci uzavřeli dohodu o vypořádání společného jmění ve smyslu ust § 738 a násl. zákona č. 89/2012 Sb. dne 14. 12. 2018, kdy byly ověřeny jejich podpisy. Podle bodu 1.1. bylo dohodnuto, že v souvislosti s rozvodem manželství účastníci uzavírají následující dohodu, jejímž předmětem je vypořádání všech jejich vzájemných majetkových vztahů, práv a povinností společného bydlení a vyživovací povinnosti pro dobu po rozvodu manželství. Dle bodu 1.2. se účastníci na úpravě péče a výživné k nezl. dětem dohodli tak, že obě nezl. děti budou svěřeny pro dobu před a po rozvodu manželství do společné péče účastníků s tím, že žádné ze stran nebude stanoveno výživné, a po podpisu dohody požádají příslušný soud o schválení výše uvedené dohody rodičů o úpravě péče a výživného k nezl. dětem. Dle bodu 2 se výlučným vlastníkem společného jmění manželů, a to nemovitých věcí zapsaných na LV č. xxx v k.ú. xxx stane žalovaný, a to včetně jejich součástí a příslušenství. Dle bodu 3 se žalovaný stane výlučným vlastníkem veškerých movitých věcí nabytých za trvání manželství, které tvoří vnitřní vybavení stavby čp. xxx- rodinný dům na LV č. xxx s výjimkou movitých věcí, jejímž výlučným vlastníkem bude žalobkyně, a to vybavení kuchyně (kuchyňské nádobí, kuchyňské spotřebiče

apod.), když tyto movité věci zůstávají v rodinném domu, a to do doby, než se žalobkyně z rodinného domu odstěhuje. Dále bylo dohodnuto, že žalobkyně se stane výlučným vlastníkem osobního motorového vozidla xxx, reg. zn. xxx a žalovaný se stane výlučným vlastníkem osobního motorového vozidla xxx, reg. zn. xxx. Dle bodu 4 se žalobkyně stane výlučným vlastníkem svého běžného korunového účtu u společnosti mBank a žalovaný zase svého běžného korunového účtu u spol. České spořitelny. Dle bodu 6 účastníci užívali ke společnému bydlení rodinný dům a po rozvodu manželství si bude žalobkyně hledat nové bydlení. V této souvislosti účastníci prohlásili, že do doby než si žalobkyně najde nové bydlení, je oprávněna užívat rodinný dům pro účely bydlení, a účastníci si nečiní v souvislosti s bydlením nárok na zajištění bytové náhrady. Dle bodu 7 dohody žalovaný vyplatí žalobkyni částku 927 000 Kč, a to tak, že částka ve výši 500 000 Kč bude uhrazena žalobkyni nejpozději do 14 dnů ode dne, kdy se žalobkyně vystěhuje z rodinného domu, vyklidí všechny své věci, a písemně (emilem) vyzve žalovaného k úhradě předmětné částky a zbylá částka ve výši 427 000 Kč bude uhrazena do dvou měsíců ode dne uhrazení částky ve výši 500 000 Kč. Dle bodu 9 si účastníci dohodli, že náklady spojené se sepisem dohody uhradí poměrnou částí. Žalovaný se zavázal výlučně sám plnit veškeré povinnosti, které mu vyplývají z jeho podnikání. Ostatní movité věci jsou vypořádány tak, že ke dni právní moci rozsudku o rozvodu manželství se každá ze stran stane výlučným vlastníkem těch věcí, které se budou k tomuto dni nacházet v jejím držení. Nevypořádaný závazek, který přijali oba účastníci, pak pro dobu po rozvodu jsou z tohoto titulu věřiteli zavázání obě strany společně a nerozdílně a v případě, že závazek přijala jedna strana, pak je zavázána pouze tato strana, která závazek přijala. Každá strana se vzdala jakýchkoliv případných práv a nároků založených jednáním druhé strany účinným před uzavřením této dohody. Každá strana prohlásila, že při jednání o uzavření dohody jí byly sděleny všechny skutkové a právní okolnosti tak, aby se tato strana mohla přesvědčit o možnosti uzavřít platnou dohodu, a aby jí byl zřejmý zájem druhé strany dohodu uzavřít. Tato dohoda nabývá platnosti dnem jejího podpisu oběma stranami a účinností dnem právní moci rozsudku o rozvodu manželství stran. Ve vztahu k nemovitosti pak dohoda nabývá účinnosti dnem jejího zápisu do katastru nemovitostí (z dohody o vypořádání SJM z 14. 12. 2018). Z výpisu z katastru nemovitostí ze dne 16. 7. 2020 soud zjistil, že předmětné nemovitosti zapsané na LV č. xxx jsou zapsány vlastníku žalovanému, a to na základě dohody o úpravě majetkových poměrů pro dobu po rozvodu manželství ze dne 14. 12. 2018, kdy právní účinky zápisu nastaly k okamžiku 6. 3. 2020 a zápis byl proveden dne 23. 4. 2020. Z emailového přípisu právního zástupce Mgr. xxx ze dne 7. 12. 2018 zaslání účastníkům označený návrh na úpravu péče k nezl. dětem a návrh na rozvod + dohoda o vypořádání SJM soud zjistil, že účastníkům zaslal návrhy dokumentů v souvislosti s rozvodem manželství. Co se týče návrhu na úpravu péče k nezl. dětem, pokud nebude z jejich strany připomínek, by jej právní zástupce vytiskl a nachystal k podpisu, podpisy nemusí být úředně ověřeny a následně by je podal na soud, ať může být zahájeno řízení o úpravu péče a výživy k nezl. dětem. Dále zaslal návrh na rozvod, ke kterému rovněž účastníci měli sdělit své připomínky, návrh je přichystán a bude doplněn a podán po skončení řízení o úpravu péče a výživy k nezl. dětem. Dále prosil o případné připomínky k návrhu dohody o vypořádání SJM, tato může být podepsána v podstatě kdykoliv, předpokládá, že bude podepsána po podání návrhu na úpravu péče a výživného k nezl. dětem. V rámci tohoto návrhu je potřeba doplnit údaje o vozidlech, movité věci, které se stanou vlastnictvím paní xxx a číslo účtu paní xxx. Dále prosí pana xxx o informaci ohledně penzijního připojištění, pokud ho má sjednáno. V případě potřeby necht' je kontaktován emilem nebo telefonicky. Ze spisu Okresního soudu v Novém Jičíně sp.zn. xxx soud zjistil, že návrh na rozvod manželství byl podán 5.8.2019, dne 4.9.2019 bylo nařízeno jednání na 23.9.2019 (po zaplacení soudního poplatku dne 28.8.2019 a vyjádření druhé strany dne 2.9.2019) a u prvního jednání byl vyhlášen rozsudek, proti kterému nebylo podáno odvolání a nabyl právní moci dne 23.9.2019. Z rozsudku čl. 26 ze dne 23. 9. 2019 bylo prokázáno, že manželství účastníků uzavřené dne 28. 9. 2013 bylo rozvedeno v souladu ust. § 755 o.z., když hlavní příčiny rozvratu manželství soud spatřoval v nesouladu povah a zájmů mezi manžely, který vedl k častějším hádkám a konfliktům, jež se postupně stupňovaly. V důsledku

těchto neshod manželka 2x s dětmi opustila společnou domácnost a odstěhovala se k rodičům. Nesoulad v manželství manželka řešila nevěrou, v důsledku čehož došlo ke ztrátě důvěry a citového vztahu mezi manžely. Manželský nesoulad v lednu 2019 vyústil v konflikt, při kterém došlo k fyzickému napadení manželky manželem a pohmoždění její pravé ruky. Po tomto konfliktu manželka opustila i s dětmi společnou domácnost a k obnovení soužití již nedošlo. Do spisu o rozvodu manželství bylo žalobkyní rovněž doloženo ambulantní vyšetření Nemocnice Nový Jičín ze dne 27. 1. 2019, kdy podle vyjádření žalobkyně ji manžel zkroutil ruku, stěžovala si na bolesti zápěstí, byl konstatován otok a palpační bolestivost, doporučena ortéza 2 týdny a chlazení. V rámci řízení o rozvod manželství byl připojen i rozsudek opatrovnického soudu v Novém Jičíně, ze kterého soud zjistil, že rozsudkem čj. xxx ze dne 26. 3. 2019, který nabyl právní moci 10. 5. 2019, byla provedena úprava péče a výživného pro dobu před a po rozvodu manželství nezl. dětí xxx a xxx, podle které byly nezl. děti svěřeny do střídavé péče rodičů s odůvodněním, že rodiče podali dne 14. 12. 2018 návrh, aby děti byly svěřeny do jejich společné péče a aby nebylo žádnému z nich stanoveno výživné, později se dohodli na péči střídavé, výživné však zůstalo mezi nimi sporné a oba rodiče ponechali jeho výši na úvaze soudu. Opatrovník dětí se zúčastnil jednání, když upozornil na nesoulad v komunikaci rodičů, k jejich dosavadní péči o děti výhrady neměl. Do konce ledna 2019 bydleli rodiče společně v rodinném domě v xxx, po vzájemné rozeprá se matka ze společné domácnosti odstěhovala ke svým rodičům, s nimiž nyní bydlí v bytě 3+1 v xxx. Otec zůstal v původním bydlišti. Děti vzala matka původně s sebou, následně se však o děti začali starat střídavě po týdnu. Opatrovnický soud měl prokázáno, že až doposud pečovali rodiče o děti společně v rodinné domácnosti. Obě nezletilé mají proto vytvořeno velmi pěkné a srovnatelné silné citové pouto k oběma svým rodičům. Střídavá péče jim umožní zažívat tento pokračující vztah s oběma rodiči i nadále. Soud rozhodl podle bezmála shodných návrhů rodičů a svěřil jim děti do střídavé péče. Ze sdělení Katastrálního úřadu xxx, Katastrální pracoviště xxx ze dne 1. 4. 2020 soud zjistil, že k námitce žalobkyně o neplatnosti a neúčinnosti dohody o vypořádání SJM ze dne 14. 12. 2018, na jejímž základě by měl být proveden vklad do katastru nemovitostí, bylo odpovězeno, že z obsahu vkladové listiny, a to dohody o vypořádání SJM lze dovodit pouze jedinou podmínku účinnosti dohody, a to nabytí právní moci rozsudku o rozvodu manželství. Pravomocný rozsudek o rozvodu manželství byl tak Katastrálnímu úřadu v rámci vkladového řízení předložen, čímž byla jednoznačně doložena účinnost dohody o vypořádání SJM. Dále bylo uvedeno, že z ust. § 738 odst. 1 o.z. vyplývá, že dohoda o vypořádání společného jmění manželů může být uzavřena i před zánikem manželství, tj. před rozvodem manželství, ať již bude probíhat nesporně nebo sporně. Z předžalobní výzvy a nabídky mimosoudní dohody z 26. 9. 2019 zaslané právním zástupcem žalobkyně žalovanému a ze shrnutí průběhu jednání dne 4. 1. 2019 mezi účastníky soud zjistil, že účastníci se nedohodli a mimosoudní dohodu neuzavřeli. Z emailové výzvy žalobkyně z 15. 7. 2020 k zaplacení vypořádacího podílu ze SJM zaslané žalovanému soud zjistil, že jej vyzvala k zaplacení částky 500 000 Kč dle bodu č. 7.2. dohody o vypořádání SJM manželů ze dne 14. 12. 2018, když z procesní opatrnosti sdělila, že dohodu považuje za neplatnou, pokud však v řízení nebude úspěšná, má žalovaný vnímat tuto výzvu jako závaznou. Stejná výzva k zaplacení byla zaslána žalovanému i písemně dopisem (z dopisu z 15. 7. 2020). Z výpisu účtu žalovaného u České spořitelny soud zjistil, že dne 27. 7. 2020 byla zaslána částka 500 000 Kč xxx dle výzvy k zaplacení první splátky vypořádacího podílu SJM. V řízení bylo nesporné, že žalovaný uhradil žalobkyni na vypořádací podíl z dohody ze dne 14. 12. 2018 částku ve výši 500 000 Kč a následně v souladu s dohodou i druhou poslední splátku ve výši 427 000 Kč, když dle výpisu České spořitelny druhá splátka byla zaúčtována 29. 9. 2020.

5. Z výpovědi svědkyně xxx, matky žalobkyně, soud zjistil, že účastníci jsou horké hlavy, občas měli neshody, ale vždy se to dalo dohromady. První problémy, které pozorovala, byly na společné dovolené v srpnu 2018 v Turecku, kdy účastníci spolu nehovořili, dohadovali se a odsekávali si, měli nějaké spory. Někdy v říjnu 2018 svědkyni volala žalobkyně, jestli může přijít i s dcerami, že

se s žalovaným dohadovali a byla z toho celá rozhozená. To se stalo asi ještě 2x za 14 dní až 3 týdny. Vždy tam byly nějaké křiky, něco si mezi sebou vyřizovali. Uzavření dohody o vypořádání majetku účastníků nebyla přítomna, ani o tom nevěděla. Poté, co však žalobkyně dohodu přinesla, četli ji spolu s manželem a zjistili, že je nevýhodná. Po uzavření dohody došlo ještě k jednomu incidentu, kdy měla žalobkyně něco s rukou, šla na pohotovost, nosila ortézu. Před uzavřením dohody byla žalobkyně rozhozena z neshod, dostala se do špatného psychického stavu, musela vyhledat lékaře, dostávala kapačky. Svědkyně však neví, zda to byla příčina či důsledek špatných vztahů mezi účastníky. Žalobkyně definitivně opustila domácnost s žalovaným v lednu 2019, šla bydlet k nám, rodičům. Žalobkyně byla v té době již z celé situace vyčerpaná. Vztahy účastníků po dohodě se neustále zhoršovaly. Očitým svědkem fyzického napadení mezi účastníky nebyla. Svědkyně viděla akorát jednou, a to bylo v lednu 2019, že žalobkyně přišla s pochroumanou rukou.

6. Pokud šlo o výpověď svědkyně xxx, že podle žalobkyně žalovaný strkal žalobkyni a bylo tam i mírné násilí, soud z této skutečnosti nemůže vycházet, neboť sama svědkyně uvedla, že u fyzického napadení mezi účastníky nebyla přítomna, vše ví pouze z vyjádření žalobkyně. Stejně tak jde o skutečnost, že žalobkyně musela dohodu narychlo podepsat, neboť o tom ji říkala pouze žalobkyně, a sama svědkyně o této skutečnosti v době uzavírání dohody nic nevěděla. Výpověď svědkyně o tom, že neví, jestli žalobkyně měla nemanželský poměr, byl znevěrohodněn svědky xxx, kteří byli v souladu s ust. § 118b o.s.ř. vyslechnuti k nevěrohodnosti svědkyně, neboť zrovna jim při setkání tvrdila, že to mezi účastníky není dobré, žalobkyně má jiného muže, je to však úlet žalobkyně, ale dnes je to normální. Pokud svědkyně xxx tvrdila, že žalovaný byl v určitých situacích vznětlivý, kdy např. zvyšoval hlas na rodiče, toto částečně potvrdil svědek xxx, ovšem v jiném smyslu, když vypovídal, že žalovaný vůči němu nikdy vulgárně nenadával ani nevyhrožoval, stalo se, že při nějaké činnosti, co společně dělali, on měl nějakou představu a žalovaný rovněž, tak si to chlapsky řekli, žalovaný mu například řekl „dědku ty jsi blbý, tak se to nedělá“. Vůči matce žalovaného žalovaný nikdy vulgárně nenadával. Pokud se výpověď svědků xxx a xxxx netýkala věrohodnosti svědkyně xxx, soud k těmto výpovědím nepřihlížel. Skutečnost, že žalovaný je vulgární a agresivní však nebyla potvrzena ani výpovědí svědkyně xxx, neboť ta nebyla očitým svědkem tohoto jednání vůči žalobkyni.
7. Z výpovědi žalovaného soud zjistil, že jejich soužití bylo z počátku normální, starali se o děti a on vydělával peníze. Problém nastal kolem 12. 10. 2018, kdy se jejich vztah zhoršily, kdy mu žalobkyně oznámila, že chce jít s kamarádkami na akci, nemohl pohlídat děti, neboť odjížděl do Prahy. Druhý den mu volala žalobkyně, že byla v MH zábavném klubu v xxx, kde se dříve konaly diskotéky, což bylo podezřelé, protože v té době tam již byly vybudované byty, a žalobkyně tak lhala. Diskotéka tam již nebyla. Večer v kuchyni následně z tašky žalobkyně vypadla krabička. Poté si její název našel na internetu a zjistil, že šlo o prášek na nechráněný sex. Našel i nákupní lístek, kde byl uveden čas 8.40 hodin. Prášek byl použit, v krabičce již nebyl. Začal podezírat žalobkyni, ptal se jí, jestli mu něco nechce říct, žalobkyně však nic neřekla. Další týden jí ukázal fotky krabičky, které našel v její kabelce, a žalobkyně říkala, že měla poměr s někým jiným. Byl to xxx ze xxx. Ten však telefonicky tvrdil, že sex s žalobkyní neměl. Byl to její kolega z práce z xxx. Následně pak žalobkyně uváděla nějakého xxx, pak xxx, příjmení neuváděla. Tehdy žalovaný oznámil žalobkyni, že jí to neodpustí a že se rozvedou. Pokud se jednalo o jejich hádky, je pravdou, že po sobě vzájemně řvali, a to i nevybíravě, hádali se např. i před odjezdem do Turecka na dovolenou. Bylo to kvůli nepodstatným věcem. Nestrkali se ani se nebili. Nikdy žalobkyní nedal facku. Dne 19. 10. 2018, kdy žalobkyně nic žalovanému nechtěla vysvětlovat, jí řekl, ať jde, a ona šla i s dětmi. Přijela si pro věci. Dne 20. 10. 2018 mu volala, že jí matka nechce v xxx, jestli se může vrátit, protože nemá kde bydlet. Proto byl vyčleněn pokoj pro hosty, kde žalovaný koupil skříň a žalobkyně bydlela v patře a on dole v ložnici. Někdy kolem 22. nebo 24. 10. 2018 žalovaný kontaktoval advokáta Mgr. xxx s tím, že s ním bude řešit záležitosti kolem rozvodu. Sjednali si schůzku, bylo mu sděleno, že nejlepší bude, když se

s žalobkyní na všem dohodnout a pak to sepišou. Žalobkyně souhlasila s tím, že se dohodnou. Byli proto společně s žalobkyní u pana xxx, někdy koncem října nebo začátkem listopadu a tam mu sdělovali své názory, jak by to chtěli s dětmi, rozvodem a majetkem. Advokát si dělal poznámky, vše zapisoval. Někdy za měsíc, bylo to kolem 7. 12. advokát volal, že dohody poslal na email. Toto žalovaný sdělil žalobkyní, že si má email přečíst. Ještě se jí ptal, zda je vše v pořádku. Nic nenamítala. Dne 14. 12. 2018 měli dohodnutou schůzku s advokátem xxx, přišli podepsat dohodu, žalobkyně namítala, že nesouhlasí částka, že jí chce navýšit o 2 000 Kč na 927 000 Kč, toto se přepisovalo. Před podpisem advokát ještě zjišťoval, zda dohodu četli, zda ji rozuměli, zda chtějí něco změnit a následně dohody podepsali. Advokát je poslal na poštu k ověření, žalovaný koupil kolek a vše dal zpět advokátovi. Žalobkyně k uzavřené dohodě neměla žádné výhrady, říkala, že to sedí. S žalobkyní se dohodli, že to nebudou řešit, rozvedou se rychle. Ona to chtěla. Žalovaný nevyvolal omyl, nebyl lstivý. Zřejmě to žalobkyní někdo poradil. Není pravdou, že by žalobkyní přinutil pod hrozbou tělesného a duševního násilí k uzavření dohody. Pokud chodila na kapačky, jak uvádí, bylo to kvůli bolestem zad, neboť v xxx, kde pracovala, tahala těžké krabice. Žádné nepoctivé jednání ze strany žalovaného nebylo. Ona si diktovala podmínky k uzavírání dohod. Navíc žalobkyně sama k žalovanému v roce 2019 chodila na výměnu pneumatik a opravy auta, a to dostávala ještě slevu. Žalobkyně až po rozvodu tvrdí, že je násilník, zřejmě jí to někdo poradil. U jednání o úpravě práv a povinností dítěte soudkyně řekla, že údaje o násilí žalobkyně jsou smyšlené, proto jsme dostali děti do střídavé péče. Žalobkyně zrudla, zjistila, že neuspěla, nic se nedělo, protože jsem jí dále spravoval auto. Jednou, dvakrát se stalo že, žalobkyně i s dětmi utekla do xxxa k matce. Dle názoru žalovaného bezdůvodně. On spal v ložnici zamknutý, což bylo obvyklé, neboť se mu ztrácely finanční prostředky. Ve 2 ráno bouchala na ložnici, kde spal, že odchází k matce. Důvod nesdělila. Žalovaný ji vyčítal, že tahá děti v noci do xxx. Žalovaný vstupoval do jednání se záležitostmi o rozvodu manželství s tím, že mu bylo v podstatě jedno, jak se dohodnou, chtěl mít svůj klid. Žalobkyně si říkala své částky. Incident u krbu se nestal, žalobkyně není popálená. Dle žalovaného žalobkyně změnila postoj k dohodě od rozvodu manželství poté, co jí začal zastupovat současný právní zástupce. Žalobkyně nevyužila svých práv ohledně bydlení z dohody, neboť zavolala Policii a pak odešla. Právo využívala do ledna 2019. Žalovaný na základě dohody o vypořádání společného jmění manželů vyplatil žalobkyni částku 927 000 Kč na základě jejího dopisu a emailu. Dle dohody si osobní automobil žalobkyně přepsala, i když až po 1,5 roce. Rovněž je dohoda splněna v části týkající se užívání účtů. Dohoda je tak naplněna.

8. Pokud jde o incident mezi účastníky z ledna 2019, soud po vzájemném hodnocení důkazu dospěl k závěru, že došlo k vyústění neshod ve fyzický konflikt mezi účastníky a u žalobkyně došlo k pohmoždění její pravé ruky v důsledku jednání žalovaného, jak vyplývá z lékařské zprávy a odůvodnění rozsudku o rozvodu manželství, a rovněž z výslechu svědkyně xxx. V této části tak soud výpovědi žalovaného neuvěřil, neboť byla v rozporu s ostatními provedenými důkazy.
9. Z výpovědi žalobkyně soud zjistil, že žalobkyni byla dohoda zaslána dopředu, to však neznamená, že jí četla. Až přímo na místě se dozvěděla, co se v ní popisuje. Byla sepsána narychlo, kdy nebyla zdravotně v pořádku, měla stavy, kdy musela jít na pohotovost, dávali jí kapačky, měla to spíš stresového původu. Dohoda byla sepsána ze dvou důvodů, a to kvůli tomu, aby se co nejdříve rozvedli bez nějakého vypytování, co mezi nimi bylo, a taky z toho důvodu, že budou spolu vychovávat dcery a společně bydlet v domě. Žalovaný jí hodinu vyslychal, s kým mu byla nevěrná, a aby měla klid, řekla jedno konkrétní jméno. V den podpisu dohody tj. 14. 12. 2018 si ujasňovali její obsah, kdy seděli v jedné místnosti i s advokátem xxx, který četl co je v dohodě sepsané, byla tam i společná péče dětí a rychlý rozvod. Ujasňovali si dále podmínky s žalovaným, hádali se o peníze a o auto, když žalovaný jí nakonec odečetl 100 000 Kč za auto, které jí zůstalo. Dále rozebírali společné bydlení s tím, že budou spolu bydlet, než si sama najde svůj byt. I podle právníka mohla v domě bydlet do té doby, než si pořídí jiné bydlení. Dále bylo v dohodě rozepsané, co si

kdo ponechá, barák, auto pro žalovaného, pro žalobkyni auto a kuchyňské spotřebiče, které si neodvezla. Potom došlo k podpisu. Advokáta xxx jich poprosil, ať jdou na poštu ověřit podpisy a vše měli předložit advokátovi s tím, že podá žádosti o děti, o rozvod. Při uzavírání dohody byla pod tlakem. Před 4 lety začala chodit do práce, měla přesčasy. O prázdninách 2018 pak přišla domů, byla ve stresu, neboť žalovaný jej kritizoval, byla ve stresu i v práci, kde měla hodně práce. Bála se doma říct, že potřebuje být v práci déle. V době od léta 2018 do uzavření dohody v prosinci 2018 si již účastníci nerozuměli, byli sice na dovolené, ale žalobkyně pracovala v xxx, žalovaný v Mořkově, stavěli barák a měli problémy. Dali se ještě dohromady. Hádali se však skoro každý den, vzájemně si sprostě nadávali, vše vyvrcholilo po dovolené. Nerozuměli si v ničem. Žalovaný si vydedukoval nevěru žalobkyně. Byli si vzájemně cizí. Odstěhovala se do vrchního patra. K matce utekla asi 3x. Jedenkrát nemohla odjet, neboť ji vypustil kola u auta, bylo to někdy v říjnu nebo listopadu, volala Policii, ale ta jí řekla, že pokud to nebylo vážné, tak žalovaného nevykážou. Žalovaný kontaktoval advokáta pana xxx, který uváděl, že jich zastupuje oba. Nakonec žalobkyni nezastupoval v řízení o rozvod manželství a o dětech. Vzala si jinou právničku. Přes email komunikovala s panem xxx, psala mu, že v dohodě je špatná finanční částka, kdy neměl uvedeny tisíce v částce 927. Dohodu četla, až co byla podepsaná. Od dohody očekávala, že se rychle rozvedou bez nějakých tahanic, měla strach, kdyby dohodu nepodepsala, že by jí žalovaný jednou zabil. Z dohody nezískala nic, prodala byt za 1 200 000 Kč a teď se tento byt prodává za 2 mil. Kč. Kromě vráceného podílu z prodeje bytu se jí nedostalo žádné hodnoty z dohody. V době po uzavření dohody v lednu 2019 se stal incident. Žalovaný byl opilý, před domem ji strčil. Ráno se probudil a říkal jí, že si má sbalit věci a vypadnout. Šla si sbalit věci, zamkla se v pokoji a zavolala Policii s tím, že jí žalovaný brání v odchodu. Jak šli dolů, chytil ji žalovaný za zápěstí a odhodil na zeď. Policie jí doporučovala, ať jde do nemocnice, když jí bolí ruka, kde jí udělali rentgen a zjistili, že to má naražené. Písemně a emailem vyzvala žalovaného k dodržení dohody. Obdržela dvě splátky v termínu na účet. Osobní automobil xxx má na sebe přepsaný podle dohody. Žalovaný jí na výzvu poslal dokumenty k prepisu. Přestože tvrdí, že dohoda je neplatná, přepsala předmětné auto na sebe, protože ho potřebovala, a požadovala peníze z dohody. Dohoda byla sepsána od počátku špatně, nebyla sepsána pro ni. Žalovaný sliboval hory doly, že spolu zůstanou v baráku, že spolu budou vychovávat děti, a to si měla nechat líbit? Vyzvala žalovaného k plnění dohody a napsala, že nesouhlasí s dohodou.

10. Po vyhodnocení provedených důkazů a všech skutkových zjištění z nich učiněných, jak jednotlivě tak v jejich vzájemné souvislosti, soud neuvěřil žalobkyni, že byla žalovaným několikrát napadena před uzavřením dohody v období od září do listopadu 2018, že byl žalovaný agresivní, strkal do ní, házel s ní, vyhrožoval spálením obličeje, a to s ohledem na rozpor výpovědi žalobkyně s ostatními provedenými důkazy. Tato skutečnost nebyla zjištěna výpovědí svědkyně xxx, která incidentům nebyla přítomna. Žalovaný tuto skutečnost popírá. Není zjištěna ani z opatrovnického rozhodnutí, podle kterého byly děti naopak svěřeny do střídavé péče, a ani z odůvodnění rozsudku o rozvodu manželství, když příčinami rozvratu manželství byl nesoulad povah a zájmů účastníků, který vedl k častějším hádkám a konfliktům, jež se postupně stupňovaly, když nesoulad manželství žalobkyně řešila nevěrou, v důsledku čehož došlo ke ztrátě důvěry a citového vztahu mezi manželky. Jak však bylo již výše uvedeno, soud má za prokázané, že v lednu 2019 došlo k vyústění nesouladu ve fyzický konflikt a k pohmoždění pravé ruky žalobkyně jednáním žalovaného, což bylo zjištěno i ze samotných příčin rozvodu manželství, z lékařské zprávy a z vyjádření svědkyně Jabůrkové, která viděla naraženou ruku. Výpovědi žalobkyně soud neuvěřil ani ohledně skutečnosti, že žalobkyně nebyla nevěrná, neboť je v přímém rozporu se zjištěním učiněným v řízení o rozvod manželství. Pokud si žalobkyně vymýšlela, jde to pouze k její tíži. Soud má rovněž za prokázané, že dohoda o vypořádání SJM byla žalobkyni zaslána právním zástupcem dopředu dne 7. 12. 2018 emailem a měla dostatek času k prostudování dohody a zjištění jejího obsahu, když byla uzavírána až 14. 12. 2018, a pokud si jí nepřčetla a dozvěděla se o jejím obsahu přímo až na místě, jde tato

skutečnost rovněž k tíži žalobkyně. Navíc nutno zdůraznit, že soud z výpovědi samotné žalobkyně zjistil, že s právním zástupcem emailem komunikovala, psala mu, že v dohodě je špatná finanční částka, když neměl uvedeny tisíce v částce 927 Kč, což je v rozporu se samotnou výpovědí žalobkyně, že dohodu četla, až co byla podepsaná.

11. Soud neprovedl důkaz výsledkem svědka pana xxx, otce žalobkyně k rozhovoru ze dne 18. 1. 2019 s žalovaným ohledně pneumatik a vyhrůžek, které měl pan xxx pronést vůči žalovanému, že ho oškube a že z něho udělá násilníka, kdy byla u toho přítomna žalobkyně, neboť jde o důkaz nadbytečný, když je nepodstatné, co po uzavření dohody o vypořádání SJM třetí osoba říká či zda žalovanému vyhrožovala. Podstatná je totiž skutečnost, co je v řízení prokázáno ohledně platnosti a účinnosti dohody.
12. V souladu s ust. § 152 odst. 2 o.s.ř. soud dospěl k závěru, že v dané věci je vhodné a účelné nejprve vyhlásit rozsudek o základu nároku žalobkyně, která tvrdila, že dohoda o vypořádání SJM mezi účastníky je neplatná a neúčinná. Z toho důvodu soud neprovedl ani důkazy k vypořádání SJM, neboť jejich provedení v této chvíli by bylo nevhodné. Ostatní provedené důkazy k otázce, zda je dohoda o vypořádání SJM mezi účastníky neplatná a neúčinná, nebyly pro danou věc právně relevantní, nebo se vztahovaly již k prokázaným skutečnostem.
13. Dle ust. § 738 odst. 1 o.z. dohoda o vypořádání má vždy účinky ke dni, kdy společné jmění bylo zúženo, zrušeno nebo zaniklo, bez ohledu na to, zda dohoda byla uzavřena před nebo po zúžení, zrušení nebo zániku společného jmění. Je-li však předmětem vypořádání věc, která se zapisuje do veřejného seznamu, nabývá dohoda právních účinků v části týkající se této věci zápisem do veřejného seznamu. Dle odst. 2 téhož ustanovení platnosti dohody o vypořádání nebrání, týká-li se jen části společných majetkových povinností a práv.
14. Podle ust. § 755 odst. 1 o.z. manželství může být rozvedeno, je-li soužití manželů hluboce, trvale a nenapravitelně rozvráceno a nelze očekávat jeho obnovení. Dle odst. 3 téhož ustanovení mají-li manželé nezpl. dítě, které není plně svéprávné, soud manželství nerozvede, dokud nerozhodne o poměrech dítěte v době po rozvodu manželství.
15. Podle ust. § 756 o.z. soud, který rozhoduje o rozvodu manželství, zjišťuje existenci rozvratu manželství a přitom zjišťuje jeho příčiny, pokud dále není stanoveno jinak.
16. Podle ust. § 757 odst. 1 o.z. připojí-li se manžel k návrhu na rozvod manželství, který podal druhý z manželů, soud manželství rozvede, aniž zjišťuje příčiny rozvratu manželství, dojde-li k závěru, že shodné tvrzení manželů, pokud se jedná o rozvrat manželství a záměr dosáhnout rozvodu, je pravdivé, a pokud a) ke dni zahájení řízení o rozvod trvala manželství nejméně jeden rok a manželé spolu déle než 6 měsíců nežijí, b) manželé, kteří jsou rodiči nezpl. dítěte, které nenabýlo plné svéprávnosti se dohodli na úpravě poměrů tohoto dítěte po dobu po rozvodu a soud jejich dohodu schválil, c) manželé se dohodli na úpravě svých majetkových poměrů svého bydlení a popřípadě výživného po tomto rozvodu.
17. Dle ust. § 2006 odst. 1 o.z. stane-li se dluh po vzniku závazku nesplnitelný, zaniká závazek pro nemožnost plnění. Plnění není nemožné, lze-li dluh splnit za ztížených podmínek s většími náklady, s pomocí jiné osoby nebo až po určité době.

18. Dle ust. § 580 odst. 1 o.z. neplatné je právní jednání, které se přičí dobrým mravům, jakož i právní jednání, které odporuje zákonu, pokud to smysl a účel zákona vyžaduje.
19. Dle ust. § 583 o.z. jedná-li někdo v omylu o rozhodující okolnosti a byl-li v omyl uveden druhou stranou je právní jednání neplatné.
20. Dle ust. § 584 odst. 2 o.z. bylo-li právně jednáno v omylu vyvolaném lstí, je právní jednání, třebaže se omyl týká jen vedlejší okolnosti.
21. Dle ust. § 587 odst. 1 o.z. kdo byl k právnímu jednání přinucen hrozbou tělesného nebo duševního násilí vyvolávající vzhledem k významu a pravděpodobnosti hrozícího nebezpečí i k osobním vlastnostem toho, jemuž bylo vyhrožováno, jeho důvodnou obavu, má právo namítnout neplatnost právního jednání.
22. Dle ust. § 6 odst. 1 o.z. každý má povinnost jednat v právním styku poctivě. Dle odst. 2 téhož ustanovení nikdo nesmí těžit ze svého nepoctivého nebo protiprávního činu. Nikdo nesmí těžit ani z protiprávního vztahu, který vyvolal, nebo nad kterým má kontrolu.
23. Dle § 7 o.z. má se za to, že ten, kdo jednal určitým způsobem jednal poctivě a v dobré víře.
24. Dle ust. § 574 o.z. na právní jednání je třeba spíše hledět jako na platné než jako neplatné.
25. Dle ust. § 556 odst. 2 o.z. při výkladu projevu vůle se přihlédne k praxi zavedené mezi stranami právním styku, k tomu, co právnímu jednání předcházelo i k tomu, jak strany následně daly najevo, jaký obsah a význam právnímu jednání přikládají.
26. Dle skutkových zjištění na základě právního posouzení věci soud dospěl k závěru, že základ nároku žalobkyně, že dohoda o vypořádání společného jmění mezi účastníky uzavřená dne 14. 12. 2018 je neplatná a neúčinná, je neopodstatněn a z toho důvodu soud zamítl celý nárok žalobkyně na vypořádání SJM jako celek v souladu s rozhodnutím Vrchního soudu v Praze sp.zn. xxx, podle kterého je možno pouze rozhodnout, že základ nároku je opodstatněn, a v případě, že základ nároku není dán, je nutno žalobu zamítnout.
27. Soud má za to, že dohoda o vypořádání společného jmění manželů ze dne 14. 12. 2018 je platná a účinná, v níž jsou řešeny všechny nároky mezi účastníky, a nejde o dohodu částečnou.
28. Žalobkyně tvrdila, že dohoda o vypořádání SJM z 14. 12. 2018 zanikla, což lze dovodit ze smyslu a účelu dohody, neboť byla uzavřena pro účel nesporného rozvodu manželství dle ust. § 757 o.z. Nutno však podotknout, že v této souvislosti se neřeší zánik dohody, ale účinnost dohody tak, jak má na mysli rozhodnutí Nejvyššího soudu xxx, podle kterého podmínkou účinnosti dohody o vypořádání vzájemných majetkových vztahů v režimu řízení podle ust. § 757 o.z. je rozvod manželství účastníků podle § 757 o.z. Na tomto přístupu není důvod nic měnit, jestliže o.z. zachoval koncepci rozvodu manželství bez zjišťování příčin rozvratu manželství v zásadě za stejných podmínek, jaké byly obsaženy v ust. § 24a zákona o rodině, a vedle toho umožnil manželům uzavřít dohodu o vypořádání za trvání manželství i pro případy, kdy nedojde k rozvodu manželství postupem bez zjišťování příčin rozvratu manželství. Ve vztahu mezi obecnou možností

uzavření dohody o vypořádání společného jmění manželů za trvání manželství a možnosti dohody pro účely postupu podle ust. § 757 o.z. platí, že u každé smlouvy o vypořádání SJM uzavřené před zánikem manželství bude nezbytné posuzovat, zda byla uzavřena s podmínkou prostého zániku manželství. Dále je zapotřebí zkoumat jestli to, zda bude dosaženo rozvodu postupem podle § 757 o.z. anebo postupem podle § 755 a § 756 o.z., bude mít vliv na její účinnost či nikoliv. Pokud je smlouva uzavřena toliko s podmínkou rozvodu bez zjišťování příčin rozvratu manželství, ke kterému však nedojde a příčiny zjišťovány budou, ke splnění podmínky nedochází a smlouva předpokládaných účinků zánikem manželství nenabude. Pokud pak k rozvodu podle ust. § 757 o.z. nedojde, bude mezi manžely platit majetkový režim, jako by daná dohoda vůbec nevznikla. V odůvodnění rozsudku Nejvyššího soudu bylo dále uvedeno, že v poměrech občanského zákoníku ve znění do 31. 12. 2013 nebylo možné platně za trvání manželství uzavřít dohodu o vypořádání SJM vyjma případu spadajících pod rozsah ust. § 24a zákona o rodině. Dohoda o vypořádání vzájemných majetkových vztahů tj. včetně vypořádání SJM byla účinná pouze v případě rozvodu, o němž bylo rozhodnuto podle ust. § 24a zákona o rodině. Pokud k rozvodu podle ust. § 24a zákona o rodině nedošlo, dohoda neměla právní účinky a nebylo možno k ní přihlížet. V poměrech o.z., tj. od 1. 1. 2014 je však právní situace odlišná. Z ust. § 739 odst. 1 o.z. především jasně vyplývá, že lze obecně platně uzavřít dohodu o vypořádání SJM za trvání manželství, dokonce ještě před uzavřením manželství. V tom je zásadní rozdíl oproti úpravě dřívější před 1. 1. 2014. Pro účely rozvodu manželství bez zjišťování příčin rozvratu manželství má zákon zvláštní úpravu obsaženou v ust. § 757 o.z. Zákonná úprava tak nově odlišuje speciální možnost uzavřít dohodu o vypořádání SJM pro účely rozvodu bez zjišťování příčin rozvratu manželství podle ust. § 757 o.z. na straně jedné a obecnou možnost uzavřít dohodu o vypořádání SJM za trvání manželství, kde obsah dohody vyjadřuje obecnou vůli účastníků k vypořádání SJM bez ohledu na způsob rozvodu manželství, kdy např. vůbec není uváděn způsob rozvodu, jenž by podmiňoval účinnost smlouvy. Na základě této judikatury soud dospěl v předmětné věci k závěru, že dle ust. §§ 738 a 739 odst. 1 o.z. došlo k platnému uzavření obecné dohody o vypořádání SJM za trvání manželství a nedošlo tak k využití speciální možnosti uzavřít dohodu pro účely rozvodu manželství bez zjišťování příčin rozvratu dle ust. § 757 o.z. Dohoda totiž nebyla uzavřena jen pro rozvedení manželství bez zjišťování příčin rozvratu manželství dle ust. § 757 o.z. V dohodě není ani výslovný odkaz na toto speciální zákonné ustanovení. V dohodě je pouze uveden odkaz na ustanovení obecné, a to ustanovení § 738 o.z. a dle obsahu smlouvy není vůbec uveden způsob rozvodu podmiňující účinnost smlouvy. Jedinou podmínkou účinnosti dohody bylo nabytí právní moci rozsudku o rozvodu manželství, která nastala 23. 9. 2019. Ke stejnému závěru dospěl i katastrální úřad ve vyjádření z 1. 4. 2020, podle kterého lze uzavřít dohodu o vypořádání SJM dle ust. §§ 738 o.z. i před rozvodem manželství, ať bude probíhat sporně či nesporně. Následně došlo ke vkladu dohody o vypořádání SJM do katastru nemovitostí, kdy zápis byl proveden 23. 4. 2020 s právními účinky vkladu 6. 3. 2020. Je tak nutno uzavřít, že z tohoto pohledu je dohoda o vypořádání SJM účinná.

29. Žalobkyně dále tvrdila, že dohoda zanikla pro následnou nemožnost splnění závazku dle ust. § 2006 o.z. Dle toho ustanovení zákona jde o závažné změny okolností v průběhu trvání závazku a nejde pouze o ztížení podmínek, komplikaci či přechodnou překážku plnění. I důsledky této nemožnosti splnění jsou poměrně závažné, neboť nastává ze zákona automaticky zánik dohody. Jde o nemožnost objektivně hodnocenou, tedy nikoliv nemožnost spočívající pouze v přesvědčení dlužníka v nemožnosti poskytnout požadované plnění (rozhodnutí Nejvyššího soudu xxx Žalobkyně předně spatřovala nemožnost v tom, že nelze realizovat ujednání o společné péči a výživném k nezl. dětem, neboť v rámci opatrovnického rozhodnutí xxx z 26. 3. 2019, které nabylo právní moci 10. 5. 2019, nebyla schválena dohoda účastníků o společné péči, ale soudem byla určena střídavá péče a určeno výživné. K této skutečnosti však nutno namítnout, že již v samotné dohodě účastníků je uvedena informace o tom, že o nezl. dětech rozhoduje soud a účastníci věděli o tom, že nemohou ovlivnit konečné rozhodnutí soudu. Skutečnost, že soud rozhodl o střídavé

péči, nejde navíc posuzovat jako závažnou změnu okolností. Navíc z rozsudku vyplývá, že bylo rozhodnuto podle bezmála shodných návrhů rodičů, kdy se účastníci o děti začali starat střídavě po týdnu. Dále žalobkyně spatřovala nemožnost splnění závazku v tom, že žalobkyně neměla zajištěno do rozvodu manželství bydlení a byla donucena odejít. V této souvislosti nutno upozornit, že dle článku 6.1. smlouvy žalobkyně byla oprávněna užívat rodinný dům pro účely bydlení do doby, než si žalobkyně najde nové bydlení. Šlo o dohodnuté oprávnění žalobkyně a ne o povinnost žalovaného. V případě, že se žalobkyně odstěhovala dříve, nutno konstatovat, že rovněž nejde o závažnou změnu okolností. Své právo bydlení žalobkyně využívala do konfliktu dne 27. 1. 2019, když ze samotné výpovědi žalobkyně soud zjistil, že volala policii s tím, že ji žalovaný brání v odchodu. Závěrem je tak nutno uvést, že dohoda nezanikla pro následnou nemožnost splnění, neboť nešlo o závažné změny okolností.

30. Žalobkyně rovněž uplatňovala neplatnost dohody. Neplatnost je nutno obecně posuzovat k okamžiku uzavření dohody tj. ke dni 14. 12. 2018 a ne až k 27. 1. 2019, tedy po uzavření dohody, kdy došlo k dovršení rozvratu manželství, k fyzickému konfliktu a pohmoždění pravé ruky žalobkyně jednáním žalovaného. Předně žalobkyně spatřovala neplatnost dohody v tom, že žalobkyně jednala v důsledku omylu ohledně podstatné náležitosti tj. že žalobkyně byla přesvědčena, že uzavírá dohodu o vypořádání SJM pro účely nesporného rozvodu manželství, který se nesporně nerealizoval. Dle žalobkyně dohoda upravovala podmínky dle ust. § 757 o.z., které však nebyly výslovně uvedeny. Dle ust. § 583 o.z. jedná-li někdo v omylu o rozhodující okolnosti a byl v omyl uveden druhou stranou, je právní jednání neplatné. Nutno však zdůraznit, že obě podmínky musí být naplněny současně, tzn. že omyl se musí týkat rozhodné skutečnosti pro provedení právního jednání a zároveň druhý účastník musí omyl vyvolat. Skutečnost, že se některý z účastníků právního jednání mýlí, nemůže být sama o sobě důvodem pro zpochybnění platnosti jednání, neboť by tím došlo k narušení právní jistoty. Rovněž obecně je nutno říct, že pokud si omyl způsobí jednající vlastním jednáním či neopatrností, je na místě, aby nesl i jeho následky. Tvrzená skutečnost, že by žalobkyně byla přesvědčena o uzavření dohody pro účely nesporného rozvodu manželství, není rozhodující okolností, neboť právní následky dohody dle ust. § 738 o.z. tj. vypořádání SJM jsou stejné a možné dle nového občanského zákoníku, jak při sporném či nesporném rozvodu manželství. Zároveň nebyla naplněna další kumulativní podmínka, neboť omyl nebyl druhou stranou - žalovaným vyvolán. Jen skutečnost, že žalobkyně dle své výpovědi chtěla rychlý rozvod manželství, nestačí ke zneplatnění dohody. I sporný rozvod manželství může být proveden rychle, jak se taky stalo, neboť návrh na rozvod manželství byl podán 5. 8. 2019, dne 4.9.2019 bylo nařízeno jednání na 23.9.2019 (po zaplacení soudního poplatku dne 28.8.2019 a vyjádření druhé strany dne 2.9.2019) a u prvního jednání byl vyhlášen rozsudek, proti kterému nebylo podáno odvolání a nabyl právní moci dne 23.9.2019. V předmětné věci bylo rovněž zjištěno, že dohoda byla předložena účastníkům právním zástupcem s dostatečným předstihem a žalobkyně měla dostatek času k seznámení se s ní, sama přes email s právním zástupcem Slovákem komunikovala ohledně opravy špatné finanční částky. Jestli svůj omyl způsobila svou neopatrností, když tvrdí, že dohodu četla, až co byla podepsaná, je na místě, aby si nesla své následky. Navíc žalovaný omyl nevyvolal, neboť písemné znění dohody po schůzce s oběma manžely předkládal právní zástupce Mgr. xxx, který v té době pracoval pro oba účastníky. Na tom nic nemění ani skutečnost, že v následné době byla žalobkyně zastoupena někým jiným, a automaticky to nemůže znamenat ani to, že dřívější právní zástupce znevýhodnil žalobkyni. Žalobkyně totiž měla dostatek možností své případné jiné zájmy dostatečně hájit, což neučinila. Soud tak dospěl k závěru, že nenastala neplatnost dohody v důsledku omylu žalobkyně, že uzavírá dohodu o vypořádání SJM pro účely nesporného rozvodu manželství.

31. Žalobkyně dovozuje i důvod neplatnosti dohody ze skutečnosti, že žalovaný omyl vyvolal lstí, neboť žalobkyně byla obětí domácího násilí, této situace žalovaný zneužil a předložil žalobkyni

k uzavření dohody, když právní zástupce Mgr. xxx pracoval pro žalovaného. Podmínkou ust. § 584 odst. 2 o.z. je skutečnost, že druhá strana omyl svým jednáním vyvolala lstí, to je vědomým předstíráním či zatajením určitých skutečností vedené úmyslem vyvolat u jednajícího omyl a přimět jej k provedení právního jednání v tomto omylu. Dle názoru soudu se o lest ze strany žalovaného nejednalo. Předně příčiny rozvodu manželství byly zjišťovány v rozvodovém řízení a konstatovány v rozsudku jako nesoulad povah a zájmů, které vedly k častým hádkám a konfliktům, jež se postupně stupňovaly. Nesoulad žalobkyně řešila nevěrou a došlo tak ke ztrátě důvěry a citového vztahu mezi účastníky. Konflikt vyústil v lednu 2019 fyzickým napadením žalobkyně a pohmožděním její ruky. Jak již bylo výše sděleno neplatnost dohody je nutno posuzovat k okamžiku uzavření dohody k 14. 12. 2018, když k fyzickému konfliktu došlo až 27. 1. 2019. V rámci skutkových zjištění žalobkyně neosvědčila, že by se stala obětí domácího násilí v době či před uzavřením dohody o vypořádání SJM ze dne 14. 12. 2018. Právní zástupce Mgr. xxx, kterého měla žalobkyně i za svého právního zástupce, jak tvrdí samotná žalobkyně, zaslal žalobkyni k připomínce emailem dne 7. 12. 2018 všechny sepsané návrhy týkající se rozvodu manželství včetně návrhu dohody o vypořádání SJM, který mohl být podepsán kdykoliv, bylo však potřeba doplnit údaje o vozidle, movité věci a číslo účtu. Dohoda byla následně podepsána až 14. 12. 2018, když žalobkyně měla dostatek času k ujasnění si celé věci a dokonce s právním zástupcem sama emailem komunikovala. V době vyřizování záležitostí kolem rozvodu manželství nelze tak jednoznačně učinit závěr, že právní zástupce pracoval jen pro žalovaného tak, aby byla uzavřena pro ní nevýhodná smlouva. Tato skutečnost z ničeho nevyplývá. A na tomto závěru nemůže nic měnit ani to, že následně právní zástupce zastupoval pouze žalovaného v době, kdy mezi účastníky vznikl po uzavření dohody spor, jak je uváděno i výše. Rovněž je nutno přihlídnout k ust. § 4 o.z., že u žalobkyně je nutno předpokládat, že má rozum průměrného člověka i schopnost užívat jej s běžnou péčí a opatrností a byla tak schopna porozumět svému právnímu jednání. Na závěr je tak nutno uvést, že nebyl naplněn důvod neplatnosti skutečností, že žalovaný omyl vyvolal lstí.

32. Neplatnost dohody žalobkyně spatřuje i ve skutečnosti, že byla žalovaným přinucena k právnímu jednání pod hrozbou tělesného a duševního násilí. Dle žalobkyně se žalovaný se dopouštěl domácího násilí, což vyvolalo u ní důvodnou obavu, strach, co bude následovat, pokud podmínky dohody o vypořádání SJM neakceptuje. Žalovaný vyhrožoval, že neuvidí nezl. děti, že jí zničí. Soud má za to, že ani neplatnost dle ust. § 587 o.z. nenastala. Předně nutno odkázat na skutečnosti uvedené výše, že dle názoru soudu v předmětné věci nebylo osvědčeno domácí násilí na žalobkyni, a to v době uzavření či před uzavřením dohody o vypořádání SJM dne 14. 12. 2018, a ani hrozba tělesného nebo duševního násilí. Fyzické napadení se uskutečnilo až 27. 1. 2019, kdy měla žalobkyně pohmožděnou ruku a toto bylo konstatováno i v rozsudku o rozvodu manželství, když dříve mezi účastníky docházelo k častějším hádkám a konfliktům, které se stupňovaly, v důsledku těchto neshod žalobkyně 2x s dětmi opustila společnou domácnost a odstěhovala se k rodičům. Nesoulad v manželství řešila žalobkyně nevěrou, v důsledku, čehož došlo k ztrátě důvěry a citového vztahu mezi manžely. Manželský nesoulad až následně v lednu 2019 vyústil v konflikt, při kterém došlo k fyzickému napadení manželky manželem a pohmoždění její pravé ruky. Do rozhodnutí o rozvodu manželství přitom žalobkyně nepodala odvolání. Stejně závěry soud učinil v rámci tohoto řízení o vypořádání SJM. Domácí násilí či hrozba násilí nebylo zjištěno ani v rámci řízení opatrovnického soudu o nezl. dětech, který dal děti do střídavé péče účastníků dle jejich faktické dohody a realizace střídavé péče. V řízení nebyla ani osvědčena skutečnost, že by žalovaný vyhrožoval žalobkyni, že neuvidí nezl. děti, že jí zničí, neboť tomu neodpovídá ani další průběh řízení o rozvodu manželství a o nezl. dětech. Jak vyplývá i z výpovědi žalovaného v roce 2019 žalobkyně chodila k němu na výměnu pneumatik a opravy auta a změnila postoj k dohodě až od rozvodu manželství, poté co ji začal zastupovat nový právní zástupce. Změnu postoje žalobkyně je možno vidět ve skutečnosti zjištěné z výpovědi svědkyně xxx, matky žalobkyně, že sama svědkyně při uzavření dohody o vypořádání majetku účastníků nebyla přítomna, ani o tom nevěděla. Poté,

co však dohodu žalobkyně přinesla, a četli jí spolu s manželem, zjistili, že je nevýhodná. Ve své výpovědi pak žalobkyně sama uvedla, že dohoda byla sepsána špatně, nebyla pro ni a to si nemohla nechat líbit. Tyto zjištěné skutečnosti vedou soud k závěru, že žalobkyně před uzavřením či při uzavírání dohody neměla důvodnou obavu a strach co bude následovat, pokud podmínky dohody o vypořádání SJM neakceptuje.

33. Žalobkyně namítala neplatnost dohody o vypořádání SJM pro rozpor s dobrými mravy, neboť byla v tísní, obětí domácího násilí a akceptovala nevýhodnou a nesprávnou dohodu. Žalobkyně odkazovala na rozhodnutí Nejvyššího soudu xxx, kde bylo řešeno uzavření smlouvy v tísní a za nápadně nevýhodných podmínek. Z těchto důvodů může být neplatná i pro rozpor s dobrými mravy. Tento judikát již nelze dnes aplikovat, neboť se řídil starým občanským zákoníkem ve znění do 31. 12.2013, a to ust. § 49 obč. zák. ve znění do 31.12.2013, kdy od smlouvy uzavřené v tísní a současně za nápadně nevýhodných podmínek má účastník právo odstoupit. Toto ustanovení již v novém občanském zákoníku není uvedeno. Dobré mravy lze onačit jako souhrn etických obecně zachovaných a uznávaných zásad. Pokud žalobkyně tvrdí, že byla v tísní, neboť byla obětí domácího násilí a akceptovala tak nevýhodnou dohodu o vypořádání SJM, k tomu opět nutno uvést, že žalobkyně v předmětném řízení domácí násilí neosvědčila. Navíc v řízení nebyl zjištěn takový zdravotní stav žalobkyně, který by na žalobkyni dolehl tak závažným způsobem, že by se žalobkyně ocitla bez svobodného utváření vůle. V řízení bylo zjištěno, že žalobkyně po určitou dobu dostávala kapačky. Svědkyně xxx nepotvrdila, že to byl důsledek špatných vztahů mezi účastníky. Žalobkyně konstatovala, že byla pod tlakem, dávali jí kapačky a bylo to spíše stresového původu, žalovaný ji kritizoval a byla ve stresu i v práci, kde měla přesčasy. Žalovaný vypověděl, že to bylo kvůli bolestem zad, neboť v práci tahala těžké krabice. Dle názoru soudu však nešlo objektivně posuzováno o tak závažný důvod pro způsobení neplatnosti dohody z důvodu nesvobodného utváření vůle žalobkyně, pro který by se právní jednání přičilo dobrým mravům a bylo by nutno aplikovat ust. § 580 odst. 1 o.z.
34. Dle žalobkyně je dohoda neplatná pro rozpor s dobrými mravy i kvůli skutečnosti, že žalovaný nejednal poctivě, zneužil její tísně vzniklé domácím násilím, nepoctivě předložil listiny k rozvodu manželství, když očekávala nesporný rozvod manželství. Dle ust. § 6 o.z. má každý povinnost v právním styku jednat poctivě. Dle ust. § 7 o.z. se má však za to, že ten kdo jednal určitým způsobem, jednal poctivě. S odkazem na výše uvedená skutková zjištění soud má za to, že v řízení nelze dovodit nepoctivé jednání žalovaného, nezneužil tísně vzniklé domácím násilím. Domácí násilí v řízení nebylo osvědčeno. Nelze dovodit ani nepoctivé jednání týkající se předložení listin k rozvodu manželství, když tyto předkládal právní zástupce tehdy zastupující oba účastníky, a ani ze skutečnosti, že žalobkyně údajně očekávala nesporný rozvod manželství. V podrobnostem o jednotlivých skutkových zjištěních soud odkazuje na výše uvedené. Soud má tak za to, že žalovaný jednal poctivě.
35. Na základě výše uvedených závěrů soud aplikoval ust. § 574 o.z., neboť na právní jednání je třeba spíše hledět jako na platné než jako na neplatné. Při absenci zjištění soudu o neplatnosti a neúčinnosti dohody soud pohlíží na dohodu o vypořádání SJM jako na platnou a účinnou. Závazky z platných dohod se tak musí plnit. Závěr o platnosti a účinnosti dohody soud učinil i s ohledem na ust. § 556 odst. 2 o.z., a to s odkazem na další jednání účastníků po uzavření smlouvy, kdy účastníci jednali v souladu s dohodou o vypořádání SJM. Předně je nutno poukázat na skutečnost, že byl podán návrh na vkladu do katastru nemovitostí a došlo k zápisu nemovitosti pro žalovaného dne 23. 4. 2020 s právními účinky dne 6. 3. 2020. Žalobkyně rovněž vyzvala dne 15. 7. 2020 emailem i dopisem žalovaného k zaplacení první splátky ve výši 500 000 Kč v souladu s dohodou a žalovaný tuto částku uhradil dne 27. 7. 2020. Žalovaný rovněž následně v souladu s dohodou dne 29. 9. 2020 uhradil i druhou splátku ve výši 427 000 Kč. Uhrazení splátek žalovaným bylo v řízení

nesporné. Je nutno konstatovat, že pokud žalobkyně poukazovala na neplatnost a neúčinnost dohody, neměla tyto prostředky přebírat z důvodu vzniku bezdůvodného obohacení.

36. Na základě všech výše uvedených závěrů o neúčinnosti a neplatnosti dohody soud dospěl k rozhodnutí, že základ nároku žalobkyně je neopodstatněn. S ohledem na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sp.zn. xxx nelze o základu nároku ve výroku uvést, že nárok není dán, a v tomto případě musí být nárok jako celek zamítnut, což soud v dané věci učinil.
37. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., když úspěšnému žalovanému soud přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 133 947 Kč, skládající se z převzetí zastoupení v částce 12 000 Kč, sepis vyjádření k žalobě z 9. 3. 2020 a 28. 7. 2020 v částce 2 x 12 000 Kč, účast u jednání dne 1. 12. 2020, 19. 1. 2020, 11. 5. 2021, 29. 6. 2021 a 21. 9. 2021 v částce 5 x 12 000 Kč, sepis závěrečného návrhu v částce 12 000 Kč, 9x režijní paušál po 300 Kč, 21 % DPH ve výši 23 247 Kč, když jeden úkon právní služby v souladu s ust. § 7 a § 8 odst. 6 vyhlášky č.177/1996 Sb. činí z vypořádacího podílu dle Dohody o vypořádání SJM ze dne 14. 12. 2018 tj. ze základu 927 000 Kč částku 12 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím podepsaného soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, je možno toto rozhodnutí vykonat.

Nový Jičín 2. listopadu 2021

JUDr. Tat'ána Hodaňová
samosoudkyně